

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 46. Appellatio contra Thomam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII
 A. C. 1167.
 .0.93.11
 vigilia S. Andreae, Rex cum canibus & avibus summo mane exiit ad venandum, quod de industria fieri, & quaesito absentiae prætextu, omnes crediderunt. Interim Episcopi mature in sacello Regis tumque in Regia conveniunt, ubi postquam consultassent ad Ecclesiam, Legatorum hospitio proximam, pergunt. Vocantur Legati, audituri, quæ exponerentur. Qui intrantes in medio omnium confident, Archiepiscopis Rotomagensi & Eboracensi, Episcopis Vigornienti, Saresberienti, Bajocensi, Londinensi, Cicerstrensi, & Inculismensi, multis Abbatibus & magna Laicorum multitudine latera stipantibus.

§. XLVI.

Appellatio contra Thomam.

Tunc vero Gilbertus Episcopus Londinensis de Sede sua surgens & conversus ad Legatos, *Ad aures vestras pervenit, ait, nos literas a Summo Pontifice accepisse; has ad manus habemus. In iis vocati ad vos venire jubemur. Ex iisdem perspeximus, vobis plenam potestatem dirimendi lites, inter Regem & Archiepiscopum Cantuariensem, atque inter nos & eundem Præsulem natas, datam esse. Quare cum vos in has Regiones advenisse percepimus, præsto vobis esse volumus, ut vel actionem moveremus,* vel

vel actionem contra nos moventi re-
 sponderemus, & tandem vestrae senten-
 tia obediemus. Idem etiam promittit
 Rex, se videlicet sententiam, quam in cau-
 sa ipsius & Archiepiscopi pronunciati-
 uri estis, qualemcunque demum approba-
 turum. Cum ergo nec in Rege, nec in
 vobis, nec in nobis mora sit, quo minus
 mandata Papae exsequi liceat, culpa in
 eum, qui solus reus est, rejiciatur. Quia
 autem Archiepiscopus cuncta temere agit,
 quia Sacerdotes suspendit, & excommu-
 nicat, nunquam monitos, Appellatione
 praecocem ejus sententiam antevertimus.
 Antea appellavimus, bodieque appellamus,
 & nobiscum tota Anglia appellat.

Tum Episcopus Londinensis causam
 litis inter Regem & Archiepiscopum ex-
 posuit in hunc modum: Rex ab Archi-
 episcopo repetit quadragesies mille argen-
 ti marcas, sibi debitas ex censibus, quo-
 rum ratio a Thoma Regni Cancellario
 reddenda fuisset. Ipse respondet, sibi
 tunc, cum ad Archiepiscopatum promo-
 tus fuit, nullius rei rationem fuisse red-
 dendam, & etiamsi aliquo vinculo prius
 fuisset adstrictus, post Promotionem suam
 ad nihil teneri. Putat enim per Ordi-
 nationem Episcopalem debita eo modo
 deleri, quo in Baptismo peccata remit-
 tuntur. Postea Episcopus causas retu-
 lit, ob quas & ipse & ceteri Angliae Epi-
 scopi

Sæcul. XII.
 A. C. 1167.

Sæcul. XII.
A. C. 1167.

scopi appellassent, videlicet suam oppressionem & periculum Schismatis, in quod forte Rex lapsus fuisset, si ipsi Interdicto Archiepiscopi morem gessissent. Addidit, Archiepiscopum calumniis Regis decreta impetere, & publice promulgavit, Regem Edictum prohibens, ne quis Romam appellet, abrogare; ipsum quidem hanc Constitutionem edidisse, ut Clericis pauperibus faveret, sed jam eandem revocare, quod illi ingrati admodum existerent. *Ceterum, inquit, vult, ut in causis profanis coram Judice Laico actionem moveant, in causis vero Ecclesiasticis ad forum suum remitti rogent.* Tandem Episcopus Londinensis querelas, ad se ipsum pertinentes, contra Archiepiscopum protulit: *Novam, inquit, a me servitutem extorquet, vultque, ut ipsius Epistolas ad me missas per totam Angliam dirigam, cui negotio cursores quadraginta non sufficerent. Quadraginta ferme Ecclesias meæ Jurisdictioni subtraxit, nam Londini constituit Decanum, ad quem Ecclesiarum istarum causas deferri jussit. Unde neminem Episcoporum magis quam me Archiepiscopi vexationibus premi patet.*

Episcopus Saresberiensis & suo & Episcopi Wintoniensis nomine huic Appellationi adhæsit. Archidiaconus Cantuariensis quoque, & quidam ejusdem Eccle-

Ecclesiæ monachus appellarunt, cuncti-
 que a Legatis Apostolos, seu Literas Ap-
 pellationis testes petierunt & obtinuerunt. Legatis deinde die Martis post primam Dominicam Adventus Regi valedicentibus, ille supplicibus verbis rogavit; exorarent ipsi Papam, ut se ab Archiepiscopo penitus liberaret, quin etiam aliquantulum flevit. Guilielmus Legatus quoque illacrymari videbatur, risum vix satis tenente Legato Ottone, quod nequaquam sinceram fluere lacrymas existimaret. Guilielmus Legatus Clericorum suorum aliquem ad Papam misit, qui Acta celeriter referret. Rex quoque per duos nuncios Pontificem omnium certio rem fieri iussit. In Sabato die nona Decembris Legati cum Ebroicum divertissent, inde iterum Nuncios duos ad Papam direxerunt, qui Præfules Angliæ ad Sacram Sedem appellasse perferrent. Hæc omnia legimus in quodam Commentario, quem illico amicorum fidiſſimorum aliquis ad S. Thomam transmisit.

Quædam alia adjuncta dispiciuntur ex Epistola Joannis Saresberiensis ad Episcopum Pictaviensem data, in qua dicit; post Colloquium Gisfortiense Regem Legatis perturbatissimum visum fuisse, auditumque publice conqueri, quod a Papa proderetur, minarique de-

Qq 4 fection-

Sæcul. XII.

A. C. 1167.

Acta de
S. Thoma.

Re. II. ep. 26.

Sæcul. XII.
A.C. 1167.

fectionem, nisi injurias suas ab Archiepiscopo Cantuariensi acceptas ulcisceretur. Postquam vero diu multumque deliberasset, & jam Principum, jam Episcoporum & Abbatum, jam ex Purpuratis nobilissimorum, jam Legatorum, nunc unius nunc amborum, consilia exquisivisset, tandem declarasse, quod se eorum Judicio in omnibus Capitibus inter se & Archiepiscopum controversis subjiceret, & promisisse quod talia fidei suæ pignora, qualiacunque peterentur, integram daturus esset, ac cuncta, quæ præcepissent, accurate servaturus, si modo sibi justitiam tanquam privatorum hominum minimo administrarent. Tunc respondisse Legatos, non sibi potestatem Archiepiscopum judicandi, sed dissidentes amice componendi commissam fuisse, Regem vero rogasse, ut ex iis quæ ab Archiepiscopo Eboracensi, ab Episcopis Londinensi, Cicestriensi & Vigornensi, ab Archiepiscopo Rotomagensi, Episcopisque Lexoviensi & Bajocensi audivissent, Papam causæ suæ justitiam edocerent.

In eadem deinde epistola Joannis Saresberienensis legimus: Tum Episcopus Londinensis in medium consuluit, nomine totius Regni & omnium Clericorum esse appellandum, petiitque, ut Archiepiscopus

scopus districto præcepto constringere-
 tur, ne vel in Regnum vel in Episcopos
 quamcunque Censuram pronunciare præ-
 sumeret, sed sub præsidio Papæ existe-
 rent, usque ad Appellationis diem, quæ
 ad S. Martini Festum anno sequente mil-
 lesimo centesimo sexagesimo octavo
 præstituta erat. His peractis Legati ad
 Archiepiscopum miserunt duos nuncios,
 qui altera die, Festo S. Lucie, decima
 quarta Decembris ei epistolam reddide-
 runt. Præcipiebant vero Legati, ut
 Appellationi acquiesceret, prohibebant-
 que nomine Papæ, ne Angliam ulli Inter-
 dicto vel excommunicationis sententiæ
 subjiceret, usque dum res ad Summum
 Pontificem deferri, ejusque mandata
 cognosci possent. Episcopi quoque, mis-
 sis duobus ad Archiepiscopum nunciis,
 appellasse se, significari jusserunt. Sed
 eis Thomas colloqui non est dignatus,
 quod cum illis, quos ipse excommuni-
 casset, nominatim autem cum Episcopo
 Londinensi, communicassent. Sacræ Se-
 dis autem Legatis scripsit; & se ipsum
 & illos neutiquam ignorare, quousque
 eis obedientiam præstare teneretur.
 Proinde facturum se, quod Ecclesiæ ex-
 pedire visum fuisset.

Sæcul. XII.
 A.C. 1167.

II. ep. 29.

ep. 26.

Q 9 5

§. XLVII.